

[Indenrigsministeren.]

betænkning til Belysning af, hvad Partiets Ordfører gav Oplysning om her i Dag, understreges det — som jeg før sagde — fuldkommen urimelige i et saadant Forslag.

Men naar jeg begyndte med at sige, at nu er det endelig anerkendt, at en Udligningsordning maa gennemføres, understreger jeg endvidere, at ikke blot dette er erkendt, men det er tillige erkendt, at en saadan Udligning er paatrængende nødvendig og maa ske meget hurtigt. Ja, de ærede Partier erkender, at det endogsaa er saa nødvendigt, at selv om Kommissionen bliver nedsat, maa Resultatet af Kommissionsbetænkningen, de Forslag, som eventuelt maatte komme med Hensyn til Udligningsbeløb fra Gentofte og Frederiksberg til København, gælde allerede fra April 1937. Saa nødvendig er denne Udligning, at begge Oppositionspartier erkender dette. Hvordan man kan tænke sig rent praktisk at nedsætte en Kommission, der skal afgive Betænkning, hvorefter Rigsdagen skal behandle Forslaget, og saa den ubekendte Størrelse, som man kommer til til den Tid, skal paalignes Kommunerne allerede fra 1. April i Aar, forstaar jeg ikke. Jeg vilde synes, at det var et fuldkommen uforvarsligt Lovforslag over for to Kommuner som Frederiksberg og Gentofte.

Jeg vil dernæst knytte nogle Bemærkninger til Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte. Det ærede Medlem sagde, at det, som Venstre ønskede, var, at Problemet om kommunal Udligning skulde løses ved, at visse Udgifter blev trukket ud af Kommunernes Budget, og at disse Udgifter derefter blev dækket gennem Statsskat. Som det ærede Medlem ved, er jeg ganske enig i, at en Udligning mellem Kommunerne netop maa ske ved, at visse Udgifter trækkes ud, og at det sker ved Paalæg af andre Skatter ensartet over hele Landet. Det er jeg ganske enig i, og naar den ærede Ordfører for Venstre brugte det Udtryk, at det maa ske over Staten, er det et Spil med Ord. Det Forslag, jeg har stillet om Landsudligning, og de Tanker, som Venstre har under Behandlingen af de foreliggende Forslag, er ganske ens med Hensyn til Tilvejebringelse af Midler paa ensartet Udligningsgrundlag. Det ærede Parti ønsker det alt sammen taget paa Indkomsterne; jeg har foreslaaet det taget paa bredere Grundlag, paa baade Indkomst og Formue og Ejendomme, men det er en Sag for sig. Altsaa, principielt en Udligning gennemført ved, at visse Udgifter trækkes ud af Kom-

munerne og dækkes gennem ensartede Skatter over hele Landet — deri er vi ikke uenige.

Men nu blev jeg meget overrasket over, at det ærede Medlem Hr. Krag sagde: Hvorfor vil Flertalspartierne da ikke foretage denne Udligning Kommunerne imellem, Hovedstadskommunerne indbefattet, saaledes som disse Hovedstadskommuner ligger nu? Det vil vi virkelig ogsaa. Mit Forslag om Landsudligning, som forhaabentlig snart vil blive gennemført her i Tinget, bygger virkelig paa Udligning mellem samtlige Landets Kommuner, ogsaa Hovedstadskommunerne, saadan som de ligger i Øjeblikket, og naar denne Landsudligning har fundet Sted, ja, saa indgaar jo Resultaterne af denne Landsudligning i det Beregningsgrundlag, som lægges specielt for Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuners Vedkommende. Det har jeg meget indgaaende gjort Rede for ved Sagens Forelæggelse her i Fjor, og det maa de, der har gaaet Sagen igennem, være ganske indforstaaet med.

Det ærede Medlem Hr. Krag mente dernæst, at hele Forslaget var et Mysterium, det var virkelig meget vanskeligt at forstaa. Jeg maa sige, at inden det ærede Medlem var færdig, havde han virkelig formaet at faa al den Taage, som i Almindelighed omgiver det ærede Medlem, til at omgive det her foreliggende Lovforslag. Det var endogsaa gaaet saa vidt, sagde den ærede Ordfører, at i Udvalget havde det knebet ganske overordentligt for mig, da jeg skulde gøre Rede for det; jeg havde ikke haft Held med mig til at faa det ærede Medlem til at forstaa det. Jeg synes nu, jeg havde meget godt Held med mig med Hensyn til Fremstillingen af Sagen; i hvilken Grad jeg havde Held til at faa det ærede Medlem til at forstaa det, ved jeg ikke, for det ærede Medlem sad ganske stille i Udvalget og saa interessant ud, saadan som det ærede Medlem i Almindelighed plejer, men var i øvrigt tavs, saa det var umuligt at blive klar over, om det ærede Medlem forstod det eller ikke. Jeg er imidlertid overbevist om, at hvis det ærede Medlem har brugt saa mange Timer til at sætte sig ind i dette Spørgsmaal, som det ærede Medlem sagde i Dag — hvad jeg hørte paa med den største Beundring og Respekt —, saa forstaar det ærede Medlem Hr. Krag det fuldt ud. Det er heller ikke Forstaaelsen, der mangler, naar det ærede Medlem Hr. Krag ikke vil være med hertil.

Paa eet Punkt synes det dog, som den ærede Ordfører for Venstre ikke helt har